

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/15/2024
Identifikačné číslo spisu:	6121392000
Dátum vydania rozhodnutia:	27.03.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6121392000.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD. a členiek senátu JUDr. Jany Bajánkovej a JUDr. Eriky Zajacovej, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Prievozská 2, IČO: 35 724 803 zastúpeného advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., Bratislava, Prievozská 2, IČO: 53 255 739, proti žalovanej J. T., narodenej XX. D. XXXX, N., M. D.F. XXX/X, zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Váchan, advokát s.r.o., Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 47 445 092, o zaplatenie sumy 1.776,86 eur s príslušenstvom, vedenom na bývalom Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 9Csp/31/2021, teraz na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. RK-9Csp/31/2021 o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 29. mája 2023 sp. zn. 6CoCsp/10/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie do výroku II. z a m i e t a.

Dovolanie do výroku I. o d m i e t a.

Žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Ružomberok (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 26. januára 2023 č. k. 9Csp/31/2021-337 výrokom I. zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny 8,97 eur. Výrokom II. v ostatnej časti žalobu zamietol. Výrokom III. priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnutím vydaným súdnym úradníkom.

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou - návrhom na vydanie platobného rozkazu, doručeným Okresnému súde Banská Bystrica dňa 08. 06. 2021 domáhal, aby súd uložil žalovanej zaplatiť istinu v sume 1.776,86 eur, úrok v sume 718,43 eur, úrok z omeškania v sume 210,10 eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.798,87 eur od 02. 12. 2020 do 24. 02. 2021, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.795,38 eur od 25. 02. 2021 do 29. 03. 2021, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.785,61 eur od 30. 03. 2021 do 27. 04. 2021, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.783,41 eur od 28. 04. 2021 do 26. 05. 2021, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.767,36 eur od

27. 05. 2021 do zaplattenia. Žalobca podanú žalobu skutkovo odôvodnil tým, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 13. 11. 2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a žalobcom a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 01. 12. 2020 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Dňa 05. 03. 2015 uzatvoril postupca so žalovanou v zmysle zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku Zmluvu č. 002389711040315, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uzatvorenej zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli medzi účastníkmi upravené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Podľa žalobcu sa jedná o zmluvu o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Napriek predchádzajúcej výzve postupcu mu žalovaná neplatila splátky úveru v stanovených termínoch, čím porušila svoju povinnosť vyplývajúcu z uzatvorenej zmluvy. Postupca preto podaním označeným ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ dňa 15. 10. 2018 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala pohľadávka žalobcu sumu vo výške 2.736,90 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.798,87 eur, z riadneho úroku vo výške 718,43 eur, z úroku z omeškania vo výške 210,10 eur a z poplatkov vo výške 9,50 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Po postúpení pohľadávky žalovaná vykonala nasledujúce úhrady: platba vo výške 3,49 eur zo dňa 24. 02. 2021, platba vo výške 9,77 eur zo dňa 29. 03. 2021, platba vo výške 2,20 eur zo dňa 27. 04. 2021, platba vo výške 16,05 eur zo dňa 26. 05. 2021. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 2.705,39 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 1.767,36 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 718,43 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 210,10 eur, z neuhradených poplatkov vo výške 9,50 eur a žalobca si uplatnil aj zákonné úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom 02. 12. 2020, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

1.2. Okresný súd Banská Bystrica dňa 30. 06. 2021 vydal platobný rozkaz sp. zn. 14Up/1003/2021 v zmysle návrhu žalobcu. Proti tomuto platobnému rozkazu podala žalovaná odpor. Namietala žalobcom uplatnený nárok v celom rozsahu, s odôvodnením, že žalobca vo svojom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola pred uzavretím predmetnej zmluvy o úvere overená bonita klienta s poukazom na ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 11 ods. 2 citovaného zákona. Zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Zmluva tiež neobsahuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a v zmluve je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa. Poukázala na rozsudok C-377/14 Súdneho dvora EÚ, ktorý ustálil výklad celkovej výšky úveru tak, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 Smernice 2008/48, ako aj bod I. prílohy 1 tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Ak žalovaná na základe zmluvy o úvere reálne čerpala sumu 2.970 eur (žalovanej bol okamžite započítaný poplatok vo výške 30 eur), čo vyplýva z výpisu z účtu žalovanej, pričom v zmluve je uvedený nesprávny údaj 3.000 eur, má to rovnaké následky ako keby v zmluve údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený vôbec. Táto nesprávna celková výška úveru má v konečnom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN a to v neprospech spotrebiteľa, keďže výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru. Podľa názoru žalovanej zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a tiež obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Tiež poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26. 08. 2019 sp. zn.

8Co/49/2019. Zmluva zároveň obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru vo výške 4.966,79 eur, keď súčin mesačnej splátky a počtu splátok predstavuje sumu vo výške 4.937,26 eur. ($86 \times 57,41 = 4.937,26$). Keďže nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru bol použitý pri výpočte RPMN, zmluva zároveň obsahuje nesprávny údaj o RPMN. Keďže podľa názoru žalovanej právny predchodca žalobcu nepostupoval pri skúmaní bonity s odbornou starostlivosťou, nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a preto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné považovať za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a keďže došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, postúpenie pohľadávky je neplatný právny úkon, keďže v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z o spotrebiteľských úveroch sa postúpila pohľadávka, ktorá nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Vyhlásenie veriteľa o predčasnej splatnosti dlhu je jednostrannou zmenou zmluvných podmienok, ktorá má byť nevyhnutne odôvodnená. V tejto súvislosti žalovaná uviedla, že poslednú výzvu pred zosplatením, ako aj vyhlásenie úveru za predčasne splatný treba považovať pre neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. V takom prípade žalobca nepreukázal splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a zároveň, tiež došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, pretože neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28. 03. 2018, aj v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24. 4. 2018 zhodne konštatoval, že podmienky § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, nie úpravou, s nedodržaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 08. 01. 2019 sp. zn. 3Co/151/2018 uviedol, že výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nepredstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Zákonné ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nespĺnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a potom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca v konaní nepreukázal písomnú výzvu banky adresovanú žalovanej na splnenie dlhu, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní a ktorá je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky. Žalobca totiž nepreukázal, že banka skutočne doručila takúto výzvu žalovanej. Výzvu na úhradu dlhu totiž nenaplnila list zo dňa 02. 12. 2012 označený ako vyhlásenie predčasnej splatnosti celého dlžného zostatku. Žalobca teda v konaní nijako nepreukázal, že doručil písomnú výzvu klientovi banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách adresovanú žalovanej. Čo sa týka podmienky písomnej výzvy, pre jej splnenie bolo nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka, teda žalovanej. Nestačilo teda len písomnú výzvu vyhotoviť, ale ju aj odoslať a doručiť dlžníkovi. V súvislosti s písomnou výzvou klientovi banky je potrebné dodať, že vo vzťahu k tejto listine nebolo preukázané, že by táto písomnosť existovala a žeby bola žalovanej aj reálne doručená. Keďže žalobca nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

1.3. Okresný súd Ružomberok v poradí prvým rozsudkom zo dňa 23.marca 2022 č. k. 9Csp/31/2021-197 rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie istiny 8,97 eur zastavil, v ostatnej časti žalobu zamietol a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 26.augusta 2022 sp. zn. 6CoCsp/23/2022 rozsudok

Okresného súdu Ružomberok zo dňa 23. marca 2022 č. k. 9Csp/31/2021-197 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia stotožnil s námietkami žalobcu prezentovanými v jeho oprávnom prostriedku s odkazom na právne závery v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/22/2020 zo dňa 14. 10. 2020 i Ústavného súdu Slovenskej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 484/2019 zo dňa 11. 02. 2020, keď uviedol, že žalovaná, ktorá bola v spore zastúpená obchodnou spoločnosťou JUDr. Peter Váchan, advokát s. r. o., podala v danom prípade odpor proti platobnému rozkazu, ktorý však nebol autorizovaný kvalifikovaným elektronickým podpisom konateľa, resp. iným kvalifikovaným subjektom právneho zástupcu žalovanej - obchodnou spoločnosťou JUDr. Peter Váchan, advokát s. r. o., ale odpor žalovanej bol autorizovaný len kvalifikovaným elektronickým podpisom JUDr. Márie Kostolnej (č. l. 260 spisu). Poukázal pritom napr. na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Ndob/12/2020 zo dňa 26. 08. 2020 a sp. zn. 4Ndc/5/2022 zo dňa 27. 04. 2022.

1.4. Žalovaná po zrušení rozsudku Okresného súdu Ružomberok zo dňa 23. marca 2022 č. k. 9Csp/31/2021-197 a vrátení mu veci na ďalšie konanie, vo svojom podaní doručenom konajúcemu súdu dňa 17. 01. 2023 zotrvala na svojej argumentácii k meritu veci. K žalobcom vznesenej námietke res iudicata z dôvodu podania odporu neoprávnenou osobou odkázala na právny názor Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. októbra 2022 sp. zn. 15CoCsp/35/2022, ktorý túto námietku v štádiu odvolacieho konania vyhodnotil ako nedôvodnú. Žalovaná navrhla, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný.

1.5. Okresný súd v zmysle záväzného právneho názoru odvolacieho súdu preto následne skúmal, či odpor proti platobnému rozkazu vydanému v upomínacom konaní Okresným súdom Banská Bystrica bol podaný oprávnenou osobou, či mal byť tento odpor súdom odmietnutý a či vydaný platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť. V danej súvislosti poukázal na závery vyplývajúce z nálezu Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 269/2022-30 zo dňa 12. 01. 2023, v ktorom bola riešená obdobná situácia ako v aktuálne prejednávanom prípade. Podľa označeného nálezu právna úprava zákona o e-Governmente je špeciálnou úpravou vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku (CSP). Zákon o e-Governmente umožňuje oddelenie osobitného splnomocnenia na vstup a disponovanie s elektronickou schránkou. Súčasťou oprávnenia disponovať s elektronickou schránkou je aj možnosť odosielať a podpisovať správy, odosielať a podpisovať podania, ktoré sú prílohou týchto správ a tvoria spolu so správou jeden celok (§ 25 ods. 4 zákona o e-Governmente). Ak teda advokátska koncipientka vykonávala tieto úkony, konala v súlade s tým, na čo bola advokátkou splnomocnená a na čo bola oprávnená. Koniec koncov, samotná skutočnosť, že po technickej stránke jej bolo umožnené do elektronickej schránky advokátky vstúpiť, podpísať a odoslať správu, podpísať a odoslať podanie, len preukazujú, že toto splnomocnenie skutočne aj bolo udelené. Elektronické podanie má rovnaké účinky ako podanie v listinnej podobe (§ 28 ods. 1 zákona o e-Governmente), pokiaľ bolo autorizované podľa § 23 ods. 1 zákona o e-Governmente (§ 25 ods. 1 zákona o e - Governmente). Možno teda povedať, že pokiaľ elektronické podanie bolo realizované osobou, ktorá na podanie a podpísanie tohto podania bola splnomocnená oprávnením na prístup a disponovanie podľa § 13 ods. 4 písm. g) bod 1 zákona o e-Governmente, ide o riadne realizované elektronické podanie. Oprávnenie podľa § 13 ods. 4 písm. g) zákona o e-Governmente je tak splnomocnením na prístup a dispozíciu s elektronickou schránkou, ktoré zahŕňa aj právo zástupcu na prijímanie, podpisovanie, odosielanie správ, príp. na iné úkony, ktoré spadajú do pojmu disponovať s elektronickou schránkou. V opačnom prípade by nemalo oprávnenie podľa § 13 ods. 4 žiadny praktický význam. Ak už aj existencia tohto osobitného splnomocnenia nebola preukázaná a súdu nestačila samotná skutočnosť, že advokátska koncipientka reálne a technicky mohla tieto úkony z elektronickej schránky, ktorej majiteľkou je advokátka, vykonať, mohol si súd toto splnomocnenie dodatočne vyžiadať. Súdy nedostatok preukázania splnomocnenia odstraňujú prostredníctvom výzvy na jeho doloženie, pretože nedostatok zastúpenia sa považuje za nedostatok podmienky konania (Najvyšší súd SR, sp. zn. 1Cdo/152/2010). Tento záver treba vziať na doplnenie substitučného splnomocnenia pre advokátsku koncipientku. Súdy nemôžu nedostatky určitých procesných úkonov a nedostatok procesných podmienok nezvratne sankcionovať (Ústavný súd SR sp. zn. I. ÚS 350/2021). Preto Ústavný súd SR mal za to, že splnomocnenie udelené advokátskej koncipientke elektronicke prostredníctvom funkcie portálu slovensko.sk na účely vstupu a disponovania s elektronickou schránkou advokátky pokrýva aj úkon podpísania elektronickej správy kvalifikovaným elektronickým podpisom, podpísanie dovolania kvalifikovaným elektronickým podpisom a úkon ich odoslania súdu.

1.6. V nadväznosti na uvedené mal súd prvej inštancie za to, v danom spore splnomocnenie udelené advokátke JUDr. Márii Kostolnej právnym zástupcom žalovanej elektronicky prostredníctvom funkcie portálu slovensko.sk na účely vstupu a disponovania s elektronickou schránkou advokátskej kancelárie (JUDr. Peter Váchan, advokát s. r. o.) pokrýva aj úkon podpísania elektronickej správy kvalifikovaným elektronickým podpisom, podpísanie odporu proti platobnému rozkazu kvalifikovaným elektronickým podpisom a úkon ich odoslania súdu. Súčasne konajúci súd zdôraznil, že v tomto prípade uvedená argumentácia platí o to viac, že nešlo o zastúpenie advokátskou koncipientkou, ale zastúpenie iným advokátom - substitučné zastúpenie podľa § 16 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní. Právne uzavrel, že odpor proti platobnému rozkazu bol podaný oprávnenou osobou, preto nebolo možné rozhodnúť o odmietnutí odporu v zmysle § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní. Vychádzajúc z ust. § 11 ods. 5 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní citovanom v napadnutom rozhodnutí potom upomínací súd nemohol na platobnom rozkaze vyznačiť právoplatnosť. Ak potom Okresný súd Banská Bystrica na návrh žalobcu na pokračovanie v konaní postúpil vec Okresnému súdu Ružomberok ako súdu príslušnému na prejednanie veci podľa CSP v zmysle ustanovenia § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, tento postup bol plne súladný so zákonom.

1.7. Vo vzťahu k dôvodnosti nároku žalobcu uplatnenému žalobou v tomto spore konajúci súd zotrval na záveroch obsiahnutých v odôvodnení svojho pôvodného rozsudku. Poukázal na to, že právny predchodca žalobcu mal bonitu žalovanej v čase uzavretia zmluvy riadne preveriť a pokiaľ neučil, nejednal s odbornou starostlivosťou. Následkom porušenia povinnosti veriteľa v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a vyplýva to aj z ustanovenia § 11 ods. 2 veta prvá tohto zákona je, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Pokiaľ aj došlo v danom prípade k zosplateniu, jedná sa o neplatný právny úkon pre rozpor so zákonom s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Táto skutočnosť má dopad na platnosť postúpenia pohľadávky, nakoľko v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu, keď sú tu uvedené dve podmienky, za splnenia ktorých tento princíp neplatí, pričom tieto podmienky sú kumulatívne, takže stačí, že jedna nie je splnená a postúpenie pohľadávky je vylúčené. Podmienka stanovená v ust. § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v danom prípade nebola splnená. Z uvedeného dôvodu postúpenie pohľadávky právnym predchodcom žalobcu na žalobcu nie je platné a v nadväznosti na to, konajúci súd dospel k záveru, že aktívna vecná legitimácia žalobcu v spore nie je daná.

1.8. Prvostupňový súd právne uzavrel, že žalobca nie je nositeľom práva, ktoré v spore uplatňuje, a preto okresný súd jeho žalobu v zostávajúcej časti zamietol rozsudkom z 26. januára 2023 č. k. 9Csp/31/2021-337. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a § 256 ods. 2 CSP s použitím § 262 ods. 1 a 2 CSP a priznal úspešnej žalovanej nárok na ich náhradu v rozsahu 100% proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 29. mája 2023 sp. zn. 6CoCsp/10/2023 rozhodol tak, že výrokom I. odvolanie žalobcu proti výroku I. rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 9Csp/31/2021-337 zo dňa 26. 01. 2023, odmietol. Výrokom II. rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 9Csp/31/2021-337 zo dňa 26. 01. 2023 vo výrokoch II. a III. potvrdil. Výrokom III. žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

2.1. Vo vzťahu k odvolaniu žalobcu proti výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd rozhodol o čiastočnom zastavení konania na základe čiastočného späťvzatia žaloby, odvolací súd uviedol, že odvolanie proti tejto časti napadnutého rozhodnutia bolo podané neoprávnenou osobou (§ 386 písm. b) CSP) a preto ho bolo potrebné odmietnuť.

2.2. Ohľadom skúmania aktívnej vecnej legitimácie žalobcu považoval za správne, že sa prvostupňový súd v rozsudku č. k. 9Csp/31/2021-337 zo dňa 26. januára 2023 odchyľil od právneho názoru odvolacieho súdu v zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu. Poukázal na § 226 OSP (aktuálne ust. § 391 ods. 2 CSP), keď odvolací súd svoj skorší záväzný právny názor môže (napr. pod vplyvom záväzného právneho názoru ústavného súdu vysloveného v konaní podľa § 127 ods. 1 Ústavy SR) zmeniť. Potvrdzuje to aj súdna judikatúra, podľa ktorej odvolací súd nepostupuje v rozpore s procesnými predpismi, ak svoj predchádzajúci, vo veci vyslovený právny názor zmení a potvrdí také

rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým tento jeho skorší právny názor nerešpektoval. Aj keď zmena skoršieho prvého stupňa záväzného právneho názoru odvolacieho súdu je v zásade nežiaduca, nemožno ju považovať za nepatričnú, predovšetkým s ohľadom na ústavnoprávny princíp nezávislosti sudcu, ktorý je vo všeobecnosti viazaný len zákonom. Opodstatneným dôvodom odlišného právneho názoru môže byť okrem iného ovplyvnenie praxe nižších súdov judikatúrou Najvyššieho súdu SR alebo Ústavného súdu SR (napr. nález Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 46/2013-40 zo dňa 03. 09. 2013).

2.3. Ďalej uviedol, že žalobca vo svojom oprávnom prostriedku vo vzťahu k výroku II. napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu prezentoval jedinou odvoláciu námietku, keď tvrdil, že Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní žalobe v plnom rozsahu vyhovel, keď dňa 30. júna 2021 vydal platobný rozkaz pod sp. zn. 14Up/1003/2021. V danej súvislosti odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie poukázal na aktuálny nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 269/2022-30 zo dňa 12. januára 2023, v ktorom Ústavný súd SR jednoznačne konštatoval, že nemožno za ústavne udržateľné považovať právne názory vyjadrené v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR sp. zn. R 78/2018 a R 49/2020, ktoré žiadajú od dovolateľov podpísanie dovolania výlučne advokátom, bez možnosti hoc aj výslovného splnomocnenia na podpísanie dovolania advokátskym koncipientom. Nemožno spochybňovať význam formalít a podmienok konania, ktoré musia byť dodržané v konaní pred súdmi (III. ÚS 194/2012 alebo Ústavný súd Českej republiky IV. ÚS 281/04, III. ÚS 2373/21). Tieto obmedzenia a ich výklad však nemôžu neprimeraným spôsobom obmedziť jednotlivca v prístupe k súdu takým spôsobom a v takej miere, že by právo na prístup k súdu bolo spochybnené vo svojej podstate. Preto sa pri posudzovaní splnenia formálnych podmienok a náležitostí konania treba vyhnúť prehnatému formalizmu, ktorý by zasahoval do zásad spravodlivého procesu, ale aj prehnanej pružnosti, ktorá by viedla k spochybneniu procesných podmienok stanovených zákonom (Ústavný súd Českej republiky III. ÚS 2373/21, Európsky súd pre ľudské práva vo veci Walchli proti Francúzsku č. 35787/03, § 29, z 26.07.2007). Zákon o e-Governmente v ust. § 25 ods. 1 jednoznačne uvádza, že ak osobitný predpis na účely konania o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach osôb ukladá osobe povinnosť podať alebo doručiť orgánu verejnej moci návrh na začatie konania, žalobu, žiadosť, sťažnosť, vyjadrenie, stanovisko, ohlásenie alebo iný dokument alebo ak ju na ich podanie oprávňuje, považuje sa táto povinnosť za riadne splnenú alebo toto oprávnenie za riadne využité podaním elektronického podania alebo doručením elektronického podania, ktoré je autorizované za podmienok podľa § 23 ods. 1. Je nesporné, že žalovaná na zastupovanie v tomto konaní splnomocnila spoločnosť: JUDr. Peter Váchan, advokát s. r. o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, a to dňa 19. 07. 2021. Z obsahu tohto plnomocenstva jednoznačne vyplýva, že splnomocnenec je oprávnený dať sa zastúpiť iným advokátom alebo advokátskym koncipientom, ktorého zamestnáva, v zmysle § 89 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov. Zároveň platí, že splnomocnenie je udelené na celé konanie a splnomocnenie udelené advokátovi nemožno obmedziť (§ 92 ods. 2 CSP). Z podaného odporu je zrejmé, že toto bolo spísané jej splnomocneným zástupcom: JUDr. Peter Váchan, advokát s. r. o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092. Žalovaná teda naplnila účel zákona, a to tým, že upomínaciemu súdu bol v zákonom stanovenej lehote doručený odpor, spísaný jej splnomocneným zástupcom, ktorý odoslala z jeho elektronickej schránky advokátka JUDr. Mária Kostolná ako osoba na to oprávnená. Podaný odpor totiž podpísala za splnomocneného zástupcu (advokáta žalovanej) advokátka JUDr. Mária Kostolná, nar. XX. XX. XXXX, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 42 224 578, ktorej splnomocnený zástupca žalovanej dňa 01. 02. 2021 udelil poverenie v zmysle § 23 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente). V zmysle uvedeného poverenia totiž advokát žalovanej týmto udelil JUDr. Márii Kostolnej ako oprávnenej osobe poverenie, aby v jeho mene v celom rozsahu práv a povinností prijímala, podávala a autorizovala všetky podania v elektronickej schránke JUDr. Peter Váchan, advokát s. r. o., bez obmedzenia, najmä je oprávnená čítať záznamy na úložisko a vykonávať zápisy záznamov do úložiska (č. l. 100 spisu). Vychádzajúc z ust. § 23 ods. 1 a 4 zákona č. 305/2013 Z. z. na účely elektronickej komunikácie bolo teda preukázané oprávnenie JUDr. Márie Kostolnej v uvedenom rozsahu konať za spoločnosť JUDr. Peter Váchan, advokát s. r. o. alebo v jej mene.

2.4. Odvolací súd doplnil, že ak žalovaná v súlade s ust. § 89 ods. 1 CSP splnomocnila na zastupovanie v tomto konaní advokáta, je zrejmé, že i podanie odporu proti platobnému rozkazu má byť pripravené pod odborným dohľadom advokáta. Elektronické podpísanie a odoslanie odporu je však len technickým

úkonom. S prihliadnutím na reálne podmienky výkonu advokácie, ako aj príslušné ustanovenia o e-Governmente, nemožno vidieť žiadny rozumný dôvod na to, aby sa v súčasnej dobe bezpodmienečne trvalo na tom, aby tieto úkony, osobitne pri ich čas zaberajúcom nastavení v nie ideálnych podmienkach elektronizácie, vykonával výlučne advokát, ktorý zastupuje žalovanú v spore. Poverenie v zmysle § 23 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánom verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) udelené inej advokátke na podpísanie či odoslanie podaní je potom skôr spôsobom racionalizácie práce advokáta. Ako konštatoval Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. III. ÚS 269/2022-30 zo dňa 12. januára 2023 výklad, ktorý prijal Najvyšší súd v rozhodnutiach sp. zn. R 78/2018 a R 49/2020, je výsledkom formalizácie osobitných elektronických úkonov, ktorými boli nahradené dovtedy rozumne nekontrolovateľné úkony vlastnoručného podpisu, vloženia do obálky a odoslania zásielky na poštu, či do podateľne súdu. Takáto formalizácia, ktorej výsledkom je spochybňovanie skutočnej vôle žalovanej byť zastúpený advokátom a advokáta podať v jeho mene odpor, je ústavne neudržateľná. Ide o neprimeranú prísnosť a nevyváženosť medzi požiadavkami, ktoré sú kladené na žalovaného a jeho reálnymi úkonmi, ktorými sa snažil s dostatočnou obozretnosťou naplniť. Právna úprava zákona o e-Governmente je špeciálnou úpravou vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku. Zákon o e-Governmente umožňuje udelenie osobitného splnomocnenia na vstup a disponovanie s elektronickou schránkou. Súčasťou oprávnenia disponovať s elektronickou schránkou je aj možnosť odosielať a podpisovať správy, odosielať a podpisovať podania, ktoré sú prílohou týchto správ a tvoria spolu jeden celok (§ 25 ods. 4 zákona o e-Governmente). Vychádzajúc z argumentácie ústavného súdu v označenom rozhodnutí je tak nepochybné, že aj iný advokát môže zastúpiť zástupcu strany sporu (tiež advokáta) aj pri podaní odporu, čo v tomto konkrétnom prípade znamená oprávnenie advokátky JUDr. Márie Kostolnej elektronicky podpísať a elektronicky podať odpor, keďže menovaná na to bola oprávnená v zmysle poverenia zo dňa 01. 02. 2021, ktoré jej udelil splnomocnený zástupca žalovanej, t. j. spoločnosť JUDr. Peter Váchan, advokát s. r. o. v súlade s ust. § 23 ods. 4 zákona o e-Governmente. Z obsahu spisového materiálu totiž vyplýva, že splnomocnený zástupca žalovanej menovanú advokátku poveril na prístup a dispozíciu s jeho elektronickou schránkou, čo mu zákon o e-Governmente umožňuje. Udelenie substitučného splnomocnenia, ktoré by v tomto spore udelil splnomocnený zástupca žalovanej advokátke JUDr. Márii Kostolnej totiž vychádza z ust. § 16 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov preto nie je potrebné. V posudzovanom prípade sa však jedná len o poverenie udelené tretej osobe na prístup a dispozíciu s elektronickou schránkou advokáta, čo zákon o e-Governmente v ust. § 23 ods. 4 ako lex specialis splnomocnenému zástupcovi žalovanej ako majiteľovi tejto schránky umožňuje. V označenom zákonnom ustanovení je upravená autorizácia a preukazovanie oprávnenia konať v mene inej osoby na účely elektronickej komunikácie. Nie je preto relevantné, že na základe tohto oprávnenia v danom prípade konala advokátka, ktorá žalovanú v spore nezastupuje. Podotkol, že v prejednávanom prípade nebolo sporné, že odpor proti platobnému rozkazu bol odoslaný upomínaciemu súdu z elektronickej schránky advokáta JUDr. Petra Váchana, advokát s. r. o., na prácu, s ktorou bola splnomocnená iná osoba - advokátka JUDr. Mária Kostolná prostredníctvom portálu slovensko.sk a táto advokátka elektronickú správu a odpor proti platobnému rozkazu podpísala svojím kvalifikovaným elektronickým podpisom, čo jej portál slovensko.sk umožnil.

2.5. Za právny rámec elektronickej komunikácie advokáta so súdmi označil § 82e zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o znení a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého sú advokáti (právnické osoby od 1. júla 2017, fyzické osoby od 1. júla 2018) povinní v konaní pred súdom doručovať podania do elektronickej schránky súdu a používať pri elektronickej komunikácii so súdom elektronickú schránku aktivovanú na doručovanie, ktorej sú majiteľmi. Preto právnym základom jej úkonov bol § 13 ods. 4 písm. d) bod 1 zákona o e-Governmente, ktorý umožňuje majiteľovi elektronickej schránky udeliť splnomocnenie (dať sa zastupovať) pri prístupe a disponovaní s elektronickou schránkou. Tieto pojmy zákon o e-Governmente bližšie nedefinuje, a preto ich obsah treba ustáliť výkladom. Pojem „prístup do elektronickej schránky“ možno vyložiť len tak, že oprávnená osoba môže vstúpiť do elektronickej schránky inej osoby a môže vidieť jej obsah. Široký pojem „disponovanie“ možno vyložiť s ohľadom na to, aké dispozičné úkony v elektronickej schránke môže robiť jej majiteľ a aké úkony takto splnomocnenej osobe systém umožní vykonať. JUDr. Márii Kostolnej na základe poverenia JUDr. Petra Váchana, advokát s. r. o. systém umožnil nielen vstup do elektronickej schránky

a napísanie sprievodnej správy, ale dokonca aj jeho podpísanie jej elektronickým podpisom a priloženie a podpísanie jej elektronickým podpisom textového súboru odporu. Celý tento proces bol zavŕšený tým, že systém jej umožnil odoslanie správy s prílohami upomínaciemu súdu. Je logické, že nebyť splnomocnenia advokátom (spoločnosťou JUDr. Peter Váchan, advokát s. r. o.) zo dňa 01. 02. 2021, JUDr. Mária Kostolná by tieto úkony technicky ani nemohla vykonať, keďže ústredný portál verejnej správy by jej to neumožnil. Preto nemožno rozumne pochybovať o tom, že advokát žalovanej týmto poverením udeleným pre advokátku JUDr. Máriu Kostolnú prejavil vôľu na to, aby označená advokátka vykonávala akékoľvek úkony s jeho právne záväznou komunikáciou prostredníctvom elektronickej schránky. Z toho možno dospieť k jedinému záveru, a to, že udelenie oprávnenia advokáta (obchodnou spoločnosťou JUDr. Peter Váchan, advokát s. r. o.) na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou je jeho právnym úkonom, ktorým vedome a cielene splnomocnil inú advokátku na tieto úkony. Advokát tým jasne prejavil vôľu dať sa pri komunikácii z elektronickej schránky zastúpiť inou advokátkou.

2.6. Ohľadom relevancie elektronických podaní uviedol, že elektronické podanie má rovnaké účinky ako podanie v listinnej podobe (pozri § 28 ods. 1 zákona o e-Governmente), pokiaľ bolo autorizované podľa § 23 ods. 1 zákona o e-Governmente (§ 25 ods. 1 zákona o e - Governmente). Možno teda povedať, že pokiaľ bolo elektronické podanie realizované osobou, ktorá bola na podanie a podpísanie tohto podania splnomocnená oprávnením na prístup na disponovanie podľa § 13 ods. 4 písm. g) bodu 1 zákona o G-governmente, ide o riadne realizované elektronické podanie. Oprávnenie podľa § 13 ods. 4 písm. g) zákona o e-Governmente je tak splnomocnením na prístup a dispozíciu s elektronicou schránkou, ktoré zahŕňa aj právo zástupcu na prijímanie, podpisovanie, odosielanie správ, prípadne na iné úkony, ktoré stavajú do pojmu „disponovať s elektronicou schránkou“. V opačnom prípade by nemalo oprávnenie podľa § 13 ods. 4 žiadny praktický význam.

2.7. Nad rámec uvedeného odvolací súd uviedol, že žalovaná v plnomocenstve udelenom spoločnosti JUDr. Peter Váchan, advokát s. r. o., zo dňa 19. 07. 2021 (č. l. 103 spisu) so substitučným zastúpením jej zástupcu prejavila súhlas. Odvolací súd je však toho názoru, že ak aj advokát v zmysle ust. § 16 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. má možnosť i súhlas klienta dať sa zastúpiť v konaní iným advokátom udelením substitučného plnomocenstva, bolo by nelogické a v rozpore s požiadavkou úpravy elektronickej komunikácie advokátov i právnej úpravy v zákone o e-Governmente uvažovať o tom, že takéto poverenie v zmysle špeciálneho právneho predpisu - zákona o e-Governmente môže advokát udeliť inému advokátovi až po tom, ako tomuto advokátovi udelil substitučné plnomocenstvo na zastupovanie v konaní. Ak teda splnomocnený zástupca žalovanej advokátku JUDr. Máriu Kostolnú poveril na prístup a dispozíciu s jeho elektronicou schránkou, čo mu to zákon o e-Governmente umožňuje, je nepochybné, že JUDr. Mária Kostolná pri podaní odporu proti platobnému rozkazu adresovanému upomínaciemu súdu vykonávala tieto úkony v súlade s tým, na čo bola oprávnená. Odpor proti platobnému rozkazu teda podala osoba na tento procesný úkon oprávnená. Prvoinštančný súd preto postupoval správne, keď vec s poukazom na zmenu judikatúry, učinenu Ústavným súdom Slovenskej republiky v náleze III. ÚS 269/2022-30 zo dňa 12. januára 2023, prejednal a takto rozhodol.

2.8. V závere odvolací súd skonštatoval, že okresný súd po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 220 až § 222 CSP aj správne a presvedčivo odôvodnil. Žalobca vo svojom oprávnom prostriedku závery súdu prvej inštancie v merite veci žiadnym spôsobom nenamietal. Vyššie uvedené odvolacie dôvody žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné, pričom zároveň nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP). V dôsledku toho rozsudok okresného súdu vo veci samej, t. j. vo výroku II. ako vecne správny potvrdil a ako vecne správny potvrdil aj závislý výrok III. o trovách konania napadnutého rozsudku. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalovanej ako úspešnej procesnej strane priznal proti žalobcovi nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %. Zároveň odvolací súd dodal, že Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodovania o trovách konania v prípade, že odvolanie je odmietnuté. Preto je nutné o trovách odvolacieho konania rozhodnúť analogicky podľa § 256 ods. 1 CSP, ktoré upravuje problematiku najbližšiu odmietnutiu odvolania, lebo v tomto prípade konanie končí bez toho, aby odvolací súd rozhodoval o veci samej, a to v dôsledku procesného zavinienia tej strany sporu, ktorá neoprávnene podala odvolanie - v danom prípade žalovaný, ktoré je nutné pripočítať k jeho procesnému

neúspechu v spore. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Proti vyššie uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Prípustnosť dovolania vyvodil z ustanovenia § 420 písm. d) CSP.

3.1. Dovolanie je podľa právneho názoru dovolateľa prípustné podľa § 420 písm. d) CSP z dôvodu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo a to platobným rozkazom sp. zn. 14Up/1003/2021, ktorý vydal Okresný súd Banská Bystrica dňa 30. júna 2021. Neboli tak splnené procesné podmienky pre vydanie (akéhokoľvek) rozhodnutia vo veci zo strany prvostupňového a odvolacieho súdu a to z dôvodu, že odpor voči platobnému rozkazu nebol podaný oprávnenou osobou. Žalobca namieta, že odpor podpísala zaručeným elektronickým podpisom JUDr. Mária Kostolná, ktorá nebola na tento úkon splnomocnená. Poverenie udelené podľa § 23 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z. z. na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou nie je možné stotožňovať so substitučným splnomocnením advokáta advokátom podľa zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii. Inak povedané, osobe s úplným prístupom do elektronickej schránky nevniká automaticky oprávnenie zastupovať majiteľa schránky a autorizovať jeho podanie svojim vlastným podpisom ako by bol splnomocnenec.

3.2. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. augusta 2020 sp. zn. 2Ndob/12/2020, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2022 sp. zn. 4Ndc/10/2022, ako aj na rozhodnutia krajských súdov.

3.3. Záverom skonštatoval, že v čase vyhlásenia predmetných rozhodnutí v spore pôsobila prekážka právoplatne rozhodnutej veci, na základe čoho konanie trpí takou vadou, ktorú možno zhojiť len dovolacím súdom.

3.4. Dovolateľ žiada, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu a rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a 2 CSP) na odmietnutie odporu podaného neoprávnenou osobou. Súčasne vyčíslil trovy právneho zastúpenia žalobcu v dovolacom konaní v sume 218,62 eur.

4. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že Najvyšší súd Slovenskej republiky sa už v uznesení zo dňa 28. septembra 2023 sp. zn. 2Cdo/63/2023 vyjadril k povereniu pre JUDr. Máriu Kostolnú v súlade s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 269/2022 a preto žalobcom vymedzené dovolacie dôvody nie sú dané. Navrhuje, aby dovolací súd s poukazom na § 447 písm. f) CSP dovolanie žalobcu odmietol a priznal žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie do výroku II. je potrebné zamietnuť a do výroku I. odmietnuť.

6. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom

spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania z § 420 písm. d) CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo.

10. Hlavným znakom charakterizujúcimi prekážku rozsúdenej veci (*res iudicata*) je skutočnosť, že v prípade naplnenia tejto procesnej vady (§ 420 písm. d) CSP) je vylúčené, aby bola vec znova prejednaná a rozhodnutá; svojou podstatou patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania vedie k zastaveniu konania. Je zakotvená v ustanovení § 230 CSP (ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova). Táto prekážka nastáva predovšetkým vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec, t. j. za predpokladu, ak sa v prejednávanej veci vyskytuje totožnosť subjektov v pomere k veci už právoplatne rozhodnutej a totožnosť samotnej veci, ktorá sa stala predmetom konania. Týmto sú zároveň určené subjektívne a objektívne medze právoplatnosti súdneho rozhodnutia. O totožnosť veci ide vtedy, ak je daná totožnosť strán a predmetu konania vyplývajúceho z rovnakých skutkových dôvodov a ak ide o to isté plnenie (*petit*), o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie. Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných sporových strán (či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie). Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným *petitom* vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t. j. ak vyplýva z rovnakého skutku). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne - a tiež inak (porovnaj napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/22/2011, 5Cdo/280/2010).

11. Vychádzajúc z uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. d) CSP dovolateľ odvodzoval opodstatnenosť svojej argumentácie v podstate z toho, že vo veci, ktorá bola predmetom prejednávania a rozhodnutia na súdoch nižších inštancií, už bolo právoplatne rozhodnuté platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica z 30. júna 2021 č. k. 14Up/1003/2021-85.

12. Podľa § 125 ods. 1 a 2 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizovanej podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

13. Podľa § 127 ods. 1 písm. e) CSP, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie podpis.

14. Podľa § 13 ods. 4 písm. g) bodu 1. zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), (ďalej len „zákon o e-Governmente“) na účely prístupu do elektronickej schránky sa používajú identifikátor osoby v spojení s autentifikátorom, ktorý bol pridelený alebo vydaný majiteľovi elektronickej schránky alebo osobe oprávnenej na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou. Správca modulu elektronických schránok zabezpečuje, aby mala osoba oprávnená na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou po úspešnej autentifikácii dostupné všetky elektronické schránky, ku ktorým má takéto oprávnenie. Osobou oprávnenou na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou je okrem osôb podľa písmen a) až e), ak ide o elektronickú schránku fyzickej osoby alebo fyzickej osoby podnikateľa, osoba poverená osobou, pre ktorú bola elektronická schránka zriadená, a to v rozsahu ňou určenom.

Podľa § 13 ods. 6 zákona e-Governmente (v znení účinnom v čase podania odporu) udelenie oprávnenia na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou a zmena v oprávneniach na prístup a disponovanie

s elektronickou schránkou je právny úkon majiteľa elektronickej schránky, ktorým identifikuje osobu oprávnenú na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou a určí rozsah jej oprávnení na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou.

Podľa § 13 ods. 7 zákona e-Governmente udelenie oprávnenia na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou a zmenu v oprávneniach na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou vykoná majiteľ elektronickej schránky a to elektronickým dokumentom autorizovaným majiteľom elektronickej schránky, ktorý doručí správcovi modulu elektronických schránok prostredníctvom na to určenej funkcie ústredného portálu alebo dokumentom v listinnej podobe s úradne osvedčeným podpisom majiteľa elektronickej schránky. Prístup a disponovanie s elektronickou schránkou v rozsahu udeleného oprávnenia podľa prvej vety zabezpečí správca modulu elektronických schránok bezodkladne, a ak je vykonané dokumentom v listinnej podobe, tak do desiatich pracovných dní odo dňa jeho doručenia.

Podľa § 28 ods. 1 zákona o e-Governmente elektronické podanie, vrátane príloh, má rovnaké právne účinky ako návrh na začatie konania, žaloba, žiadosť, sťažnosť, vyjadrenie, stanovisko, ohlásenie alebo iný dokument, vrátane príloh, ktoré sa podľa osobitného predpisu podávajú alebo doručujú orgánu verejnej moci v listinnej podobe.

Podľa § 23 ods. 1 zákona o e-Governmente osoba, ktorá nie je orgánom verejnej moci, vykoná autorizáciu elektronického podania,

a) ak sa podľa zákona podáva v elektronickej podobe a zákon neustanovuje iný spôsob autorizácie alebo ak je podľa osobitného predpisu náležitosťou podania vlastnoručný podpis

1. kvalifikovaným elektronickým podpisom alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou,

2. použitím na to určenej funkcie ústredného portálu alebo špecializovaného portálu, ktorá je podmienená úspešnou autentifikáciou zodpovedajúcou najmenej úrovni zabezpečenia „pokročilá“ podľa osobitného predpisu, alebo

3. uznaným spôsobom autorizácie, ak to osobitný predpis nezakazuje,

b) kvalifikovaným elektronickým podpisom, ktorého kvalifikovaný certifikát obsahuje minimálny súbor osobných identifikačných údajov reprezentujúcich jedinečným spôsobom fyzickú osobu podľa osobitného predpisu, a ktorý zahrnul do autorizácie aj kvalifikovanú elektronickú časovú pečiatku, ktorá určuje dátum a čas, po ktorom nastala autorizácia, ak je podľa osobitného predpisu náležitosťou podania vlastnoručný podpis, ktorý musí byť úradne osvedčený.

Podľa § 25 ods. 1 a 4 zákona o e-Governmente, ak osobitný predpis na účely konania o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach osôb ukladá osobe povinnosť podať alebo doručiť orgánu verejnej moci návrh na začatie konania, žalobu, žiadosť, sťažnosť, vyjadrenie, stanovisko, ohlásenie alebo iný dokument alebo ak ju na ich podanie oprávňuje, považuje sa táto povinnosť za riadne splnenú alebo toto oprávnenie za riadne využité podaním elektronického podania alebo dorúčením elektronického podania, ktoré je autorizované za podmienok podľa § 23 ods. 1. Ustanovením prvej vety nie sú dotknuté oprávnenia orgánu verejnej moci podľa osobitných predpisov požadovať odstránenie väd, doplnenie elektronického podania, odmietnuť prijatie elektronického podania alebo možnosť, či povinnosť orgánu verejnej moci nekonať alebo konanie zastaviť, ak je elektronické podanie neúplné. Elektronické podanie je podané jeho odoslaním do elektronickej schránky orgánu verejnej moci; na účely preukázania momentu odoslania sa použijú údaje z potvrdenia podľa odseku § 5 ods. 8. Pripojenie príloh k elektronickému podaniu sa vykoná vložením elektronického podania spolu s prílohami do elektronickej správy prostredníctvom na to určenej funkcie ústredného portálu alebo špecializovaného portálu, ktorá zabezpečí spojenie elektronického podania a príloh a zachovanie väzby medzi nimi.

15. V preskúmvanej veci z obsahu spisu a napadnutého rozhodnutia vyplýva, že dňa 30. júna 2021 vydal Okresný súd Banská Bystrica platobný rozkaz č. k. 14Up/1003/2021-85. Tento platobný rozkaz bol doručený žalobcovi dňa 09. júla 2021 a žalovanej dňa 08. júla 2021. Odpor žalovanej datovaný dňom 19. júla 2021 bol podaný v elektronickej podobe a prijatý elektronickou podateľňou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Napísaný bol pod hlavičkou advokátskej kancelárie JUDr. Peter Váchan, advokát s. r. o., avšak elektronicky podpísaný JUDr. Petrom Váchanom nebolo, pričom nešlo ani o naskenovanú kópiu odporu s jeho podpisom, ale podpísala ho JUDr. Mária Kostolná, ako fyzická osoba, s uvedením rodného čísla a adresy pobytu (č. l. 139). Súčasťou odporu bola príloha - poverenie, na základe ktorého konateľ obchodnej spoločnosti JUDr. Peter Váchan, advokát s.r.o. - JUDr. Peter Váchan, LL.M., poveril JUDr. Máriu Kostolnú podľa § 23 ods. 4 o e-Governmente, aby v jeho mene

prijímala, podávala a autorizovala všetky podania v jeho elektronickej schránke bez obmedzenia, najmä na čítanie záznamov na úložisku a vykonávanie zápisov záznamov do úložiska (č. I. 100). Následne dňa 15. augusta 2021 bola súdu doručená plná moc, na základe ktorej žalovaná v spore dňom 19. júla 2021 splnomocnila na právne zastúpenie obchodnú spoločnosť JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o. (č. I. 103). 15.1. Z obsahu spisu ďalej vyplynulo, že sa JUDr. Márii Kostolnej technicky podarilo jej elektronickým podpisom podpísať v schránke JUDr. Vachana odpor a aj ho odoslať a doručiť súdu, a že bola plne oprávnená na prístup do schránky konateľa a advokáta právneho zástupcu žalovanej.

16. Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že nemožno spochybňovať význam formalít a podmienok konania, ktoré musia byť dodržané v konaní pred súdmi (III. ÚS 194/2012 alebo Ústavný súd Českej republiky IV. ÚS 281/04, III. ÚS 2373/21). Tieto obmedzenia a ich výklad však nemôžu neprimeraným spôsobom obmedziť jednotlivca v prístupe k súdu takým spôsobom a v takej miere, že by právo na prístup k súdu bolo spochybnené vo svojej podstate. Preto sa pri posudzovaní splnenia formálnych podmienok a náležitostí konania treba vyhnúť prehnanému formalizmu, ktorý by zasahoval do zásad spravodlivého procesu, ale aj prehnanej pružnosti, ktorá by viedla k spochybneniu procesných podmienok stanovených zákonom (Ústavný súd Českej republiky III. ÚS 2373/21, Európsky súd pre ľudské práva Walchli proti Francúzsku, č. 35787/03, § 29, z 26. júla 2007).

17. Podľa § 89 ods. 3 CSP, ak je strana zastúpená advokátom, zastupovanie iným zástupcom ako advokátom je vylúčené. Ustanovenia osobitného predpisu o advokácii tým nie sú dotknuté. Možnosť advokáta dať sa zastúpiť podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon o advokácii, je tak prípustná. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) advokát sa v rámci svojho poverenia môže dať zastúpiť iným advokátom. Možnosť advokáta dať sa zastúpiť iným advokátom podľa zákona o advokácii vylúčená nie je a takéto obmedzenie by nemalo žiadne rozumné odôvodnenie (porovnaj nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 269/2022). 17.1. Pre posúdenie dovolania je rozhodné posúdenie toho, či pri elektronickej podaní platobného rozkazu prostredníctvom elektronickej schránky advokáta postačuje na podpísanie a podanie elektronickej podania inou osobou - advokátom, oprávnenie, ktoré mu na účely elektronickej komunikácie bolo udelené advokátom podľa § 13 ods. 4 písm. g) bodu 1 v spojení s § 13 ods. 6 a 7 zákona o e-Governmente, účinných v čase podania odporu.

18. Právny rámec elektronickej komunikácie advokáta so súdmi upravuje § 82l zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého sú advokáti (právnické osoby od 1. júla 2017 a fyzické osoby od 1. júla 2018) povinní v konaní pred súdom doručovať podania do elektronickej schránky súdu a používať pri elektronickej komunikácii so súdom elektronickej schránku aktivovanú na doručovanie, ktorej sú majiteľom (nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 269/2022).

19. V predmetnej veci nebolo sporné, že odpor bol odoslaný z elektronickej schránky konateľa právneho zástupcu žalovanej, na prácu s ktorou bola splnomocnená advokátka JUDr. Mária Kostolná prostredníctvom portálu slovensko.sk (i osobitného poverenia č. I. 100) a tiež, že JUDr. Kostolná elektronickej správu a odvolanie podpísala svojím kvalifikovaným elektronickým podpisom, čo jej portál slovensko.sk umožnil. Právnym základom jej úkonov bol § 13 ods. 4 písm. g) bod 1 zákona o e-Governmente, ktorý umožňuje majiteľovi elektronickej schránky udeliť splnomocnenie (dať sa zastupovať) pri prístupe a disponovaní s elektronickej schránkou. Tieto pojmy zákon o e-Governmente bližšie nedefinuje, a preto ich obsah bolo treba ustáliť výkladom. Pojem prístup do elektronickej schránky možno vyložiť len tak, že oprávnená osoba môže vstúpiť do elektronickej schránky inej osoby a môže vidieť jej obsah. Široký pojem disponovanie možno vyložiť s ohľadom na to, aké dispozičné úkony v elektronickej schránke môže robiť jej majiteľ a aké úkony takto splnomocnenej osobe systém umožní vykonať. JUDr. Kostolnej systém umožnil nielen vstup do elektronickej schránky a napísanie sprievodnej správy, ale dokonca aj jej podpísanie jej elektronickým podpisom a priloženie a podpísanie jej elektronickým podpisom textového súboru odporu. Celý tento proces bol zavŕšený tým, že systém jej umožnil odoslanie správy s prílohami súdu.

19.1. Nebyť splnomocnenia advokátom podľa § 13 ods. 4 písm. g) bodu 1 zákona o e - Governmente by JUDr. Kostolná by tieto úkony technicky ani nemohla vykonať, keďže ústredný portál verejnej správy by jej to neumožnil. Okrem technickej stránky veci takýto postup v čase podania odvolania umožňoval i platný právny stav.

19.2. Preto nemožno rozumne pochybovať o tom, že advokát žalovanej týmto splnomocnením JUDr. Kostolnej prejavil vôľu na to, aby JUDr. Kostolná vykonávala akékoľvek úkony súvisiace s jeho právne záväznou komunikáciou prostredníctvom elektronickej schránky. Z toho možno dospieť k jedinému záveru, že udelenie oprávnenia advokátom na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou je jeho právnym úkonom, ktorým vedome a cielene splnomocnil JUDr. Máriu Kostolnú na tieto úkony. Advokát tým jasne prejavil vôľu dať sa pri komunikácii z elektronickej schránky zastúpiť JUDr. Kostolnou. Takéto splnomocnenie je v súlade s § 16 ods. 1 zákona o advokácii. Advokát tak splnomocnil iného advokáta vykonávať za neho právne úkony v elektronickej podobe.

20. Podľa nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 269/2022, právna úprava zákona o e - governmente je špeciálnou úpravou vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku. Zákon o e-governmente umožňuje udelenie osobitného splnomocnenia na vstup a disponovanie s elektronicou schránkou. Súčasťou oprávnenia disponovať s elektronicou schránkou je aj možnosť odosielať a podpisovať správy, odosielať a podpisovať podania, ktoré sú prílohou týchto správ a tvoria spolu so správou jeden celok (§ 25 ods. 4 zákona o e-governmente). Ak teda advokátka JUDr. Mária Kostolná vykonávala tieto úkony, konala v súlade s tým, na čo bola advokátom splnomocnená a na čo bola oprávnená. Koniec koncov, samotná skutočnosť, že po technickej stránke jej bolo umožnené do elektronickej schránky advokáta JUDr. Váchana vstúpiť, podpísať a odoslať správu, podpísať a odoslať podanie, len preukazujú, že toto splnomocnenie skutočne aj bolo udelené.

21. Elektronické podanie má v zmysle § 28 ods. 1 zákona o e-Governmente rovnaké účinky ako podanie v listinnej podobe, pokiaľ bolo autorizované podľa § 23 ods. 1 zákona o e - Governmente. Možno teda povedať, že pokiaľ bolo elektronické podanie realizované osobou, ktorá bola na podanie a podpísanie tohto podania splnomocnená oprávnením na prístup a disponovanie podľa § 13 ods. 4 písm. g) bodu 1 zákona o e-Governmente, ide o riadne realizované elektronické podanie. Oprávnenie podľa § 13 ods. 4 písm. g) zákona o e - Governmente je tak splnomocnením na prístup a dispozíciu s elektronicou schránkou, ktoré zahŕňa aj právo zástupcu na prijímanie, podpisovanie, odosielanie správ, príp. na iné úkony, ktoré spadajú do pojmu disponovať s elektronicou schránkou. V opačnom prípade by nemalo oprávnenie podľa § 13 ods. 4 zákona o e-Governmente žiadny praktický význam (nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 269/2022).

22. S poukazom i na citované rozhodnutie ústavného súdu možno v predmetnej veci uzavrieť, že najvyšší súd sa stotožňuje so záverom, ktorý prijali nižšie súdy a to, že v danom čase splnomocnenie udelené advokátke JUDr. Márii Kostolnej elektronicou prostredníctvom funkcie portálu slovensko.sk na účely vstupu a disponovania s elektronicou schránkou advokáta pokrývalo aj úkon podpísania elektronickej správy kvalifikovaným elektronicou podpisom, podpísania odporu kvalifikovaným elektronicou podpisom a úkon ich odoslania súdu. Navyše súčasťou spisu bolo i poverenie udelené JUDr. Kostolnej, ktoré ju splnomocňovalo k autorizácii elektronicou dokumentov. Ak teda splnomocnený zástupca žalovanej poveril advokátku JUDr. Máriu Kostolnú na prístup a dispozíciu s jeho elektronicou schránkou, čo mu zákon o e-Governmente umožňuje, je nepochybné, že JUDr. Mária Kostolná pri podaní odporu proti platobnému rozkazu adresovaného upomínaciemu súdu vykonávala tieto úkony v súlade s tým, na čo bola oprávnená. Odpor proti platobnému rozkazu podala osoba na tento procesný úkon oprávnená. Neexistuje tak prekážka rozsúdenej veci v danom spore, ako namieta žalobca a dovolací dôvod podľa § 420 písm. d) CSP sa nenaplnil. Ani uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2022 sp. zn. 4Ndc/10/2022, na ktoré sa odvoláva žalobca, nezmenilo pohľad na vec, nakoľko prípad v ňom prezentovaný s danou vecou nesúvisí a tak ho najvyšší súd nemohol zobrať v úvahu. To isté platí aj o žalobcom prezentovaných rozhodnutiach krajských súdov, ktorými najvyšší súd nie je viazaný. Najvyšší súd nad rámec uplatneného dovolacieho dôvodu uvádza, že odvolací súd logicky a vyčerpávajúco zdôvodnil vyššie prijatý záver v bodoch 40, 41, 42, 44, 45, 47 a 48 odôvodnenia svojho rozhodnutia.

23. Dovolací súd na záver upozorňuje, že pri posudzovaní dovolania vychádzal zo znenia zákona o e-Governmente účinného v čase podania odporu. Je mu známe, že zákonom č. 301/2023 Z. z. došlo o. i. k novelizácii ustanovenia § 13 ods. 6 zákona o e-Governmente, kedy bolo doplnené, že „udelením oprávnenia na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou nevzniká oprávnenie na vykonanie iného právneho úkonu v mene majiteľa elektronickej schránky, alebo za majiteľa elektronickej schránky.“ Toto ustanovenie zásadne mení posudzovanie obdobných prípadov do budúcnosti, netýka sa však prípadov, ktoré sa stali pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 301/2023 Z. z. (1. augusta 2023).

24. Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie uplatnené podľa ustanovenia § 420 písm. d) CSP zamietol vo výroku II. ako nedôvodné (§ 448 CSP).

25. Žalobca dovolaním napadol aj výrok I. napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

26. Podľa ustanovenia § 424 CSP dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

27. V danom spore odvolací súd uviedol, že pokiaľ žalobca podal odvolanie proti výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd rozhodol o čiastočnom zastavení konania na základe čiastočného späťvzatia žaloby, odvolací súd jeho odvolanie proti tejto časti jeho rozhodnutia odmietol ako odvolanie, ktoré bolo podané neoprávnenou osobou (§ 386 písm. b) CSP). Strana môže napadnúť rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Aj keď je žalobca stranou v spore, nespĺňa subjektívny predpoklad na podanie odvolania proti výroku I. napadnutého rozsudku. Subjektívnym predpokladom na podanie odvolania je to, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vyznieva v neprospech odvolateľa. Neprospech sa spravidla prejavuje v neúspechu vo veci samej alebo v rozhodnutí procesnej povahy, ktoré znamená pre stranu ujmu. Z uvedeného vyplýva, že na podanie odvolania je oprávnená tá strana sporu, ktorej bola rozhodnutím súdu prvej inštancie spôsobená ujma, ktorá priamo vyplýva z posúdenia práv a povinností strán sporu; podstatné tu je porovnanie výsledku sporu s nárokom uplatneným žalobcom v žalobe (prípadne v inom procesnom podaní), nie však subjektívne presvedčenie strany sporu o dôsledkoch vyplývajúcich pre ňu z rozhodnutia súdu prvej inštancie. Ak teda okresný súd v reakcii na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcu v podaní zo dňa 18. 02. 2022 rozhodol o čiastočnom zastavení konania (§ 145 ods. 2 CSP), je zrejmé, že vyhovel tomuto dispozitívnemu úkonu žalobcu v časti predmetu konania. Žalobca tak nespĺňa subjektívny predpoklad na podanie odvolania proti tejto časti rozhodnutia.

28. Dovolací súd v súvislosti s podaným dovolaním žalobcu do výroku I. rozhodnutia odvolacieho súdu konštatuje, že do úvahy nemožno brať subjektívne presvedčenie strany sporu o ujme, ale do úvahy sa musí zobrať objektívna skutočnosť, že neúspešnou stranou sporu je ten, ktorý nemal v spore úspech. Posúdenie otázky či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vyznelo v prospech či neprospech strany sporu prislúcha iba dovolaciemu súdu. Či je strana oprávnená podať dovolanie bude závisieť od toho, či napadnutý výrok odvolacieho súdu vyznel v prospech alebo neprospech tej či onej strany. V predmetnom spore, keďže odvolanie bolo v tejto časti odmietnuté, a to z dôvodov vyššie uvedených dovolanie do výroku I. nemohol podať žalobca. Dovolanie preto podal ako neoprávnená osoba. Dovolací súd mohol pristúpiť k dovolaciemu prieskumu v zmysle ustanovenia § 420 písm. d) CSP iba v prípade, ak by dovolanie podala oprávnená osoba.

29. Dovolanie v danom prípade smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto dovolanie podľa ustanovenia § 447 písm. b) CSP odmietol, keďže ho podala neoprávnená osoba.

30. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V dovolacom konaní bola plne úspešná žalovaná, ktorej vznikli trovy dovolacieho konania. Dovolací súd jej preto voči žalobcovi priznal ich náhradu v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu samostatným

uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

31. Tento rozsudok prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.